

Bencze József

Tollak villognak a ludakon...

Tollak villognak a ludakon,
keréknyomokban fut a por,
az utca lángoló folyó,
pupillájába bújni jó.
Zabláján zörren vad zivatar.
A dombok hajlatán Nap tántorog.
Villanó kaszákkal áll a bál,
ritmust lóbál a szél.
Tudod-e a kigombolt ingű ég
forró bűvöletét,
mikor a dülök s a rét között
tüzet ringatva vetkőzött
kaszások nézték az ég szemét?
Csak az esti csók
billenti helyre a szót,
csak a felégett hátú Hold...
Reggelre cséplés lesz, dohogó,
felhőkből vastag por omol,
s a tuskón kalapált penge rég
rozsdásodik, míg a tél
szétosztja puha, hófehér kenyerét!

Falusi vasárnap

Otthon az öregek
az ebédet várják,
ingeket cserélnek
egymást beretváltják.

Apám

Keveset ölel meg.
Gyöngyöket sír
az én apám.
Szeretne még élni.
A táj felett
lebegő hó festi be
képét. Vacog a bánat
kék szája szélén.
Csoszog, papucsán
zord láncokat csörget.